

Principalele Surse pentru Realizarea Bazei Furajere in Tara Noastra

Acest **curs** prezinta **Principalele Surse pentru Realizarea Bazei Furajere in Tara Noastra**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine 12 fisiere, intr-un numar total de **266 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: doc.

Extras

PRINCIPALELE SURSE PENTRU REALIZAREA BAZEI FURAJERE ÎN ȚARA NOASTRĂ

Baza furajeră reprezintă cel mai însemnat mijloc de creștere a eficienței economice în sectorul zootehnic. Organizarea bazei furajere și asigurarea în cantități suficiente și în proporții necesare a nutrețurilor este condiția principală a îmbinării raționale a ramurilor de producție vegetală cu cele de producție animală, contribuind astfel la sporirea producției globale în agricultură, la folosirea mai intensivă a pământului ca mijloc principal de producție (ANGHEL GH., 1975).

Baza furajeră nu este un scop în sine, ci un mijloc pentru sporirea producției animaliere, reclamată la rândul ei de cerințele de consum ale populației.

Tendința actuală de intensificare a producției în agricultură, ca urmare a progresului tehnic care intervine cu mașini și utilaje de mare capacitate și cu noi procedee tehnologice adaptate acestora, dă o nouă orientare corespunzătoare și în dezvoltarea bazei furajere (CAPȘA I., 1985).

Furajul constituie unul din pilonii de bază ai producției zootehnice. De cantitatea și mai ales de calitatea furajului depinde satisfacerea cerințelor nutriționale ale organismului animal și în ultimă instanță nivelul de producție al acestuia (D.TUDORAN, L.TAMAS, 1997).

Furajele reprezintă totalitatea produselor de origine vegetală, animală, minerală sau de sinteză, folosite în hrana animalelor care determină asigurarea funcțiilor vitale ale acestora și punerea în valoare a potențialului lor productiv.

Punerea în valoare a masei verzi spontane sau cultivate, nu poate fi făcută decât prin intermediul animalelor ierbivore, astfel obținându-se produse de o mare valoare alimentară, industrială sau în cazul animalelor de tracțiune, energie biologică.

Îmbinarea rațională a ramurilor de producție animală cu cele de producție vegetală, impun în primul rând organizarea bazei furajere și asigurarea nutrețurilor în cantități suficiente și în proporțiile necesare determinate de cerințele alimentare.

Este cunoscut faptul că majoritatea atât ca volum, cât și ca sortimente, provin din cultura plantelor, doar 20-40% prin producția vegetală, folosindu-se direct în alimentația omului, restul de 60-80% servind ca furaje și fiind folosite ca aliment numai după ce au fost transformate în produse animaliere.

Furajele se pot obține:

1. de pe pajiști (naturale sau semănate);
2. din cultura plantelor de nutreț.

1.1. PAJIȘTEA - IMPORTANTĂ SURSĂ DE FURAJE

În balanța furajeră, pășunile și fânețele constituie o bogăție naturală de importanță, mai ales în județele de deal și de munte, unde pajiștile formează o zonă economică predominantă.

Prin pășunatul permanent foarte intens, vegetația pajiștilor s-a degradat mereu, prin împușinarea și dispariția speciilor valoroase pentru hrana animalelor, din care cauză productivitatea lor în prezent este cu mult inferioară față de potențialul productiv natural al acestora.

Spre deosebire de orice altă cultură agricolă, care asigură o singură recoltă pe an, pajiștile fie ele permanente sau temporare, datorită particularităților biologice specifice, pot asigura mai multe recolte pe an.

Rezultatele obținute arată că, în comparație cu alte culturi, pajiștile naturale dau la unitatea de substanță activă cel mai mult spor de producție.

Cercetările efectuate arată că pajiștile semănate sunt capabile să dea producții superioare față de pajiștile permanente, iar pe lângă producțiile mari pe care le dau, pajiștile semănate mai prezintă și alte avantaje, ca repartizarea mai uniformă a producției în perioada de vegetație, precum și posibilitățile multiple de folosire.

Pe pajiștile semănate toate lucrările se pot face mecanizat și se creează posibilitatea de alegere a speciilor în concordanță cu agrotehnica stabilă, precum și cu modelul de exploatare.

Pajiștile semănate reprezintă o sursă importantă de furaje și nu exclud măsurile de îmbogățire a pajiștilor permanente, ce se completează reciproc în funcție de condițiile concrete existente, alegându-se metoda cea mai eficientă din punct de vedere economic.

Studiul pajiștilor permanente prezintă un interes științific deoarece în acest fel se pot clarifica unele aspecte fundamentale ale ecologiei cum sunt: relația dintre stabilitatea și maturitatea ecosistemelor, echilibrul biologic în ecosistemele naturale și în cele influențate de activitatea omului, aspecte discutate de altfel la primul Congres Internațional de la Haga din 1974.

1.2. PLANTELE FURAJERE - CA SURSĂ DE FURAJE

Cum pajiștile existente nu pot acoperi necesarul de furaj în tot timpul anului, omul este obligat să cultive (pe terenurile sale) și plante furajere. Unele dintre aceste plante se cultivă pentru boabe, iar altele pentru masă verde și fân.

În ceea ce privește plantele perene pentru masă verde și fân, cele mai mari suprafețe la noi în țară, sunt ocupate de lucernă și trifoi roșu, fiind și cele mai importante culturi din punct de vedere productiv și al conținutului în principii nutritivi.

Având în vedere că plantele furajere perene reprezintă principala sursă de hrană pentru animale, fiind cele mai bogate în substanțe nutritive, în țara noastră, în ultimele trei decenii s-a desfășurat o muncă vastă de cercetare în acest domeniu. Rezultatele înregistrate au condus la crearea unor soiuri și hibrizi cu înalt potențial de producție și elaborarea de tehnologii diferențiate pe zone ecologice, care în acest fel evidențiază în măsură mai mare potențialul biologic ale acestor plante, în condiții pedoclimatice diferite, specifice regiunilor țării noastre.

Cele mai valoroase plante furajere sunt cele de la care se folosește în hrana animalelor întreaga plantă (rădăcina și partea aeriană) așa cum este cazul sfeclei furajere.

Sortimentul de plante furajere luate în cultură este foarte diversificat și depinde foarte mult de condițiile pedoclimatice. Multe dintre aceste specii au fost neglijate o vreme, iar acum încep să câștige din nou teren. De asemenea, prin ameliorare s-au obținut o serie de specii noi cu valoare furajeră ridicată (triticale, Tyfon, Perko, Buko, Noko) sau poliploizi ai unor specii (Poliphaci).

